

Heeswijk

Gedichten

AD VAN SCHIJNDEL

'k Ben ojt zó bang

'k Ben ojt zó bang
dè'k innins wôr kèj verlége,
dè'k me niemer kan bewége,
en dè'k hil m'n wèjer léve
vôrt zo stijf ben ès 'n plank!
'k Ben ojt zó bang bang bang

'k Ben ojt zó bang
ès ik smerges stô te pisse
en ik heur dè door zó sisse:
oe wè kumter op de misse,
want den dag is nog zo lang!
'k Ben ojt zó bang bang bang

'k Ben ojt zó bang
dè'k oew niemer kan vertrauwe,
dègge van un aander hauwe
en ok mè dieje mens zult trauwe,
tliest nog in dees ôllung jóór!
'k Ben ojt zó bang bang bang

'k Ben ojt zó bang
dè mun wèrek gi verslômme,
dè'k nie kloor kom potverdomme,
dèsse zegge: wènne stômme,
hij/zè gi nor de nondeju!
'k Ben ojt zó bang bang bang

'k Ben ojt zó bang
dè ik pèèn krèèg in m'n botte,
dè mun dèrrem gôn verrotte,
dè ik hil den dag moet snotte
en ik heb gin purol bè!
'k Ben ojt zó bang bang bang

'k Ben ojt zó bang
mè 'ne kop vol zwarte luize
en de kèlder stikt van muize,
dè de bure gôn verhuize
en door stô'k dan stik alléén!
'k Ben ojt zó bang bang bang

'k Ben ojt zó bang
dè de wènt slu in de horre,
dèsse oan mun lijf gôn sjourre,
dè'k verdomt nog prins moet worre
en d'r paast me ginne steek.
'k Ben ojt zó bang bang bang

'k Ben ojt zó bang
ôk al valt er niks te èèrve,
dè ik vuls te vlug moet stèèrve:
desse op m'n graf dan kèèrve:
in de gront door littie goewt!
'k Ben ojt zó bang bang bang
'k Ben ojt zó bang!!!

De bank is 'n vrouw

De bank is krek 'n vrouw:

ès jong durske huppelt ze vur oew uit
en hedder niks te zuke,
mar amper wè gevurmd van lijf en leje
ist vrouwke nie tevreje
vur ze van oew uurste briefkes
de rëntjes af hè gesnoept
en mistal zisse dan héél liefkes:

*lôt men ze mar bewoare,
ik zal ze wel vur oew spoare,
in mèn bloeske li oew beste kans.*

En wilde onverwaachs gôn trouwe,
dan wil dè vrouwke wel mee bouwe,
gif krediet vur hil oew léve,
vrèjt oew op mè alterande zooi,
d'r rukske is van sier vergéve
en ze gif d'r èige ôllung blóót:
veilig en verzekerd tot in den dóót.

En mistal zisse dan héél sjarmant:

*ik ben vur jou, gè bent van men,
en niemand die dè bêter ken
want in mèn kluis is elke kunning klant.*

Soms maak ik me wellis zurge,
want weet nie wètter allemol
diejp int vrouwkes bloeske zit verburge:
ist niks vur niks en veul vur 'n bietje?
Of kreg ze zèlf ok 'n skon rooi tietje
ès mèn grèj dur nood, fiscus of stomme tilt
op 'n hoor noa wurt gevild?

Mar mistal denk ik: lôt mar zitte,
ik gééf 't vrouwke veul krediet,

*want al gôn ik en alleman faijiet,
't blef un durske mè vrimde nukke
dè moet léve van men sôrt krukke.*

Het listig léve

*(vur alle vrouwe die langer getrôwt zen dan ze zelf gère zôn
wille)*

Es ze zegge

ge bent un groot mens,
oewe kop zit vol héét licht
en oewe stoewl is versiert
durt halleluja van de moan,
geleuft ze nie,
tis allemol streek,
tis lôchte proat, tis smerrege streek,
want ze skeure den himmel
bove oewe kop kepot
en ze sture vliegtuige vol akelige brieve
durt donker van de naacht.

Es oew betje is gesprèjt

mè bluumkes vol vertrôwe,
de mense de zoveulste keer vroage
te meujge plukke uit oewe rijke hof
en vrèj d'r klûkskes van liefde loate speule,
hoop dan nie op bêter daag,
tis allemol streek, tis lôchte streek,
want onder oew voewte rotte de wortels,
vrimde immelte vruchte dur de gront
en int ritmies bedrog
zen de hōgste tone hartstikke vals.

Mar ès ze zegge

ge bent de grōtste triejn vant turp,
oewe roestige kop hurt begrave
in 'n zwóór buitelants gesticht
en in oew lijf kruise de môje
uit duvels pèk nor buite,
dan zitte goewt,
kwèkt dan oew kéél schor
van eindeloos stiekem vertrôwe,
want fonkelnèj régenboge
zulle oew daag bronstig kleure,
alle sorte liefdes zulle diejp vur oew buige
en vorse muziek bruujt
in de wirskèèn van de naacht.